

KURJER KRAKOWSKI.

D. 2 stycz. 1855.

PIĄTEK.

Nr 1.

z dniem dzisiejszym zaczęło się nadzwyczajnie ciepło do maja w r. 1495 trwające.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie wyjąwszy niedzielę i święta uroczyście po południu.

275
B u

Francya. Izbi deputowanych przełożono trzy projekta: iszy tyczy się przywrócenia rozwodów małżeńskich pod tak łatwemi warunkami jak za czasu Napoleona. W tym projekcie wyrażono iż najważniejszym do niego pow. dem jest ostatecznie wierności w małżonkach — W drugim projektujący żąda aby rząd francuzki domagał się u Anglii wydania zwłok Napoleona, który dosyć od niej za życia swego ucierpiał. — Trzeci naręście obejmuje życzenia aby wyobrażenie Napoleona umieścić na legii honorowej zamiast wizerunku Henryka IV. — Hr. Pozzo dr. Borgo cessaarsko-rosyjski poseł w Paryżu w imieniny N. C. W. R. dał swietny wieczór na którym był obecny Lord Brogham, X. Tall yrand wielu Parów i deputowauych oraz X. Orleanu i X. Nemours synowie Ludwika Filipa, którzy się z zadumieniem przysłuchiwali tajemnicom dyplomatycznym. — Każdy naznacza inny cel podróży X. Talleyranda do Wiednia; jedni chcą widzieć w tém czulość familijną która go tam wyzwa; bożliwi zapewniają że wielki dyplomata zamysła zdradzić francuzow. — ni tłumaczą tę chęć opuszczenia Francyi iż X. Talleyrand da poznać zamiary swojego króla sąsiedniemu państwu względem sprawy wschodniej. Która jest prawdziwa z tych przyczyn? Upar-

ci pytają się dla czego wszystkie trzy nie mają być prawdziwe. — Gdy w r. 1815 gdy radzono Wellingtonowi aby w miejscu Ludwika XVIII osadzić na tronie francuzkim X. Orleanu, rzekł X. Wellington: „Chcecie X. Orleanu, on byłby tylko uzurpatorem dobrego domu.” Ten uzurpator dobrego domu jest dziś na tronie, jego ministrowie mieć będą do czynienia z X. Wellingtonem, a mimo największej zręczności Ludwika Filipa, rzecz będzie zbyt delikatną. Dla czego delikatną? X. Wellingtona jest dziś ministrem Wellingtonem; X. Orleanu jest dziś królem Ludwikiem Filipem, każdy odbył podróż jako Xiążę. — Z Tulonu donoszą: „Nadzwyczajny ruch panuje na okrętach i w porcie. Mnostwo statków uzbrojonych oczekuje tylko rozkazu do rozwinięcia żagli. Zewsząd nadchodzą ciągle ogromne zapasy wszelkiego rodzaju — Warsenale pracują dzień i noc nad poprawą broni. — Widząc to wszystko co się dzieje, sądzić potrzeba iż rzecz chodzi o jakąś ważną wyprawę lub iż grozi jakieś niebezpieczeństwo. Sprawa o 25 milionów franków należących się Stanom Zjednoczonym Ameryki stawia w przykrem położeniu ministrów, którzy się lekają swego upadku, skoro projekt do wypłaty niniejszego długu przedstawia Izbie deputowanych. Teraz

lubo nagleni okolicznościami nie myślą go jej proponować, uważając że Izba jest bardzo rozdrażniona i niewątpliwie by go odrzuciła. Król wyznaczył komisyjy do szybkiego uorganizowania rezerwy przeznaczonej na wzmocnienie głównej armii. Nazajutrz po osądzeniu dziennika National mnóstwo kartek porzylepiano na pałacu Luxembourg z tym napisem: "Tu zakazano mówić o marszałku Neju. Pługolm adwokat królewski zapytany jak sądzi o tej sprawie wyrzekł: „iż gdyby rząd półgwałcił tym sposobem wszystkie swobody krajowe, on pierwszy powstałby przeciwko rządowi." Dziwna nauka! mówi jeden dziennik, bronić jednej niesprawiedliwości, a oburzać się na drugą."

GPS.

Anglia. Na koniec po długim wysileniu poczęło się ministeryum angielskie. Sir Robert Peel rozpoczął trudny zawód z kolegami bardzo odmiennymi od tych, których sobie z początku życzył. Sir Robert Peel ogłosił manifest w którym oświadcza iż lubo nie jest przeciwny reformie bilu, pozostanie jednak wierny swoim zasądom dawniejszym. Przy obecnym składzie gabinetu ministeryalnego, manifest ten jest bezużyteczny i Robert Peel nie łądzi się w tym względzie. Rozstrzygnąć kilka pytań w sposobie Torysów. rozwiązać parlament dla zdobycia kilku głosów przez nowe wybory, oto wszystko czego się sir Robert Peel rozumnie spodziewać może. Wellington lubi podobieństwa historyczne; jak Polignac we Francji w roku 1830 wzywał i on do ministerstwa umiarkowanych li-

beralistów, lorda Stanlej i lorda Graham, ale mu odwołali swej pomocy? Traktat poczwórnego przymierza zawarty 22 kwietnia 1834 r. jeszcze nie został zamieszczony w bulletynie praw. Czy to nastąpi za ministerstwa Wellingtona? Czy nie niezależnie od tego przedmiotu zawarto inny układ tajemny dotąd, obejmujący *casus foederis*? Dla czego ta tajemnica? Czy to jest także część systematu ministerstwa Torysów.

Hiszpania. — Rząd nowy, umacnia się i te prowincye wracają do spokojności, w których dzielni generałowie królowej umieją wykonywać swą władzę. Mina i Lorenzo odnieśli z nakomite zwycięstwo nad 6000 korpusem pod dowództwem samego Zumalacarręguja. — Przeszło 600 ludzi zabitych i rannych stracili Karoliści. — Dotąd obie strony walczące unikały się wzajemnie; jedni niechcieli twierdzy zdobywać, a drudzy nieśmieli występować do walki. Znaczne posiłki nadeszły Minie, a Wellington, jako dobry przyjaciel dozwolił przywozu amunicyi i innych zapasów dla Don Karlosa. To polepszenie równocześnie wojsk obudwoch, nada im nową śmiałość. Stanowcza bitwa wróci może pokój spustoszonym prowincyom, które zapomną o dawnych swoich przywilejach w miarę, jak dobra administracya stan ich polepszy.

Niemcy. Gazeta Lipska wspomina o nowym kongressie ministeryalnym, który ma nastąpić w tym roku dla zarządzenia potrzebom Europy. Tenże dziennik tak się wyraża o Francyi: „jest to bajaż, któ-

ra rządzi Francją, Ludwik Filip znany jest z swoich zasad lecz każdy jego krok naprzód byłby hasłem do wojny.— Próżność narodowa, wspomnienia sławy, potrzeby reformy i ulepszenia, wszystko błędnie i hołduje tej myśli — Ostatnie wachania się ministerjalne, adres przy którym obstaje izba deputowanych, okazują dostatecznie iż rząd obecny nie jest zdolny kierować Francją.— Trzęsienie ziemi spostrzeżone w Koblenz d. 16 grudnia dało się czuć równocześnie i w innych miastach niemieckich. W Winnigen trzęsienie ziemi było tak mocne, iż sprzęty w domach się wywracały i ze ścian spadały obrazy.— Upał w czasie lata, niesłychana liczba pożarów w całej Eropie i trzęsienie ziemi wraz z innymi okolicznościami szczególnymi są to osobliwe zjawiska przeszłego roku. Jaki będzie rok niniejszy? trudna do odgadnienia szarada. (G. B. V.)

Holandya. Wszystkie doniesienia z nad granicy holenderskiej potwierdzają to co wyrzekł minister belgijski w izbie deputowanych względem nieprzyjaznych oznaków ze strony króla Wilhelma. — Jest pewną rzeczą iż Holandya uzbraja twierdze południowe i czyni przygotowania wojenne, które się nieograniczą na rewijach i zmianie garnizonów, często fałszywie branych za przepowiednię wojny. Obecny stan Europy może wistocie cieszyć nadzieją króla Wilhelma. Korzyści których się spodziewa z polityki Torysów i uchwał sejmu związku niemieckiego, są to owoce przez czas zrodzone a które dyplomacya

Whigów i doktrynerów francuzkich podsycała przez swoją niezręczność. Tym czasem Belgia przez roztropność obmyśliła środki na przypadek wojny. Powiększenie wojska, uchwalenie podatku 10 grosza na wszystkich wyrobach przyjęła izba prawie bez dyskusyi.

Belgia. Nakazano tu modły po wszystkich kościołach z powodu powtórnego zajścia królowej Jejmości. Ludwik Filip ojciec królowej przestał z tego powodu zięciowi powin szowanie zamiast posagu GP.

Lwów. Pieniądze na zakupienie biletów z powinszowaniem nowego roku mieszkańcy Lwowa oddali na wsparcie pogorzalców Galicyi, P. Tadeusz Thułje obchodził tu 94 rocznicę urodzin, 6 synów, 3 córki 18 wnuków i 3 prawnuków było obecnych na tej uroczystości.

Chiny. W końcu przeszłego roku zawiązało się w Chinach towarzystwo badaczów natury i pierwszym jego dziełem jest wydanie obszernej księgi o sztuce kucharskiej.

(Ciąg dalszy.)

Towarzystwa malarskie w Polsce.

Zakończył życie Częchowicz w Warszawie za panowania Stanisława Augusta, przeżywszy lat 74. jest pochowany u Kapucynów. Był prawdziwym ojcem swęj szkoły, obyczajny, pełen religii, słodki w obcowaniu, ludzki i szczerzy przyjaciel każdego młodzieńca. W pozostałych dziełach jego znajdujemy prawdziwy gust włoski, smak dobry, rysunek lekki i poprawny, kolory przyjemne i dobry układ draperyi. Wielu podróżnych oddaje mu zaległą prawdziwego geniuszu.— 2, Kon-

cza Tadeusz urodzony w Krakowie na Kleparzu, wcześniej udał się na dwór biskupa Załuskiego. Ten widząc talent w Kończy do rysunku, wysłał go dla wydoskonalenia się w Rzymie. Za powrotem swym do Krakowa, procz portretu biskupa Załuskiego, dobroczyńcy swego, umieszczonego w Epitaphium Oyców Franciszkanów, malował także obrazy kościelne, z których dwa t. j. ś. Kaźmierza królewicza i ś. Wojciecha, znajdują się w kościele katedralnym w Krakowie, ś. Michała w wielkim oltarzu na Skałce i obraz wystawiający śmierć ś. Józefa u misjonarzy. Pędzel jego jest pewny, kolor dobry. Powrócił do Rzymu i tam umarł. Tego malarza wielu późniejszych naśladowało, jakoto: 3. Orłowski i 4. Janoski, uczniowie Kończy, nie mając innych wzorów prócz swego nauczyciela, zostawili niektóre prace w jego guście. 5. Radwański malował najwięcej *al fresco*. W kościołach XX. Pijarów, OO. Franciszkanów i kilku innych w Krakowie są jeszcze zabytki jego pracy. 6. Janoski brat poprzedzającego, wiele malował do kościoła OO. Franciszkanów w Krakowie. 9. Michał Stachowicz uczeń poprzedzającego przeszedł w sztuce mistrza swego. Był synem drukarza krakowskiego. Nie był nigdzie za granicą, lecz przez swój szczęśliwy geniusz i imaginacyą, przeszedł innych malarzy krakowskich. Pracował z wielką pilnością i przez tę nabył znacznej wprawy; ale zbyt wcześniej pracując, niemógł wykon-

czać dokładnie dzieł swoich, prace jego *al fresco* w pałacu biskupów i w sali Jagiellońskiej szczególnie zastanawiają widza przez obfitość i oryginalność myśli. Umarł w Krakowie r. 1825. 10. Kazimierz Cisowski, braciшек z zgromadzenia OO. Dominikanów w Krakowie, korytarze tego zakonu przyozdobił historią męczeństwa Dominikanów przez Tatarów spełnionego. Pędzel jego śmiały i ma dosyć wyrazu.— Umarł r. 1726 w Jadłowiku. 11. Franciszek Lekszycki albo Lexycki, bernadyn w Krakowie. Zostawił pamiątkę swego talentu na Kalwaryi. — Równie i inne trzy w Krakowie znajdujące się chociaż kopie zasługują na pochwałę.

(*Nastąpi o malarzach warszawskich*)

Dyogenes wiedział, że wielu pochwała rodzaj jego życia, ale nikt go nienaśladuje: mówił więc: „Jestem psem bardzo szacownym, ale tikt niechce zemną iść na polowanie.

Teatr Narodowy. Jutro przybyłe towarzystwo pod dyrekcją p. Marteau przedstawi wielką pantominę z tańcami i kołmi, pod napisem: *Powóz napadnięty czyli samotna oberża*. Poprzedzi komedya pod napisem: *Romans na pocztowej stacyi czyli szalony z miłości*.

Dla zaszłej niepogody zapowiedziane konne sztuki na *benefis* p. Emile odkładają się na przyszły tydzień o czem afisze doniosą.